

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor majetkový, právní a správních činností
Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

Č. j. KUOK 100306/2018

V Olomouci dne 24. září 2018

Sp. zn. KÚOK/6869/2018/OMPSČ/523

Oprávněná úřední osoba pro vyřizování věci:

Mgr. Roman Mikeš

Oprávněná úřední osoba pro podpisování:

JUDr. Hana Neumannová, Ph.D.

Počet listů: 3

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor majetkový, právní a správních činností (dále také „povinný subjekt“) jako povinný subjekt příslušný podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů rozhodl o žádosti [redacted] nar. [redacted], adresa trvalého pobytu [redacted] podané dne 11. 1. 2018 takto:

Podle ustanovení § 15 odst. 1 a § 11 odst. 4 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím se žádost [redacted] nar. [redacted] adresa trvalého pobytu [redacted] podaná dne 11. 1. 2018, o poskytnutí informace, a to o zaslání správní žaloby [redacted] proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje vedené u KS Ostrava pod spisovou značkou [redacted] správní žaloby [redacted] proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje vedené u KS Ostrava pod spisovou značkou [redacted] a vyjádření Krajského úřadu Olomouckého kraje k těmto žalobám,

o d m í t á .

O d ů v o d n ě n í

Povinný subjekt obdržel dne 11. 1. 2018 žádost [redacted] nar. [redacted], adresa trvalého pobytu [redacted] (dále také žadatel) o poskytnutí informace, konkrétně o zaslání správní žaloby [redacted] proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje vedené u KS Ostrava pod spisovou značkou [redacted] správní žaloby [redacted] proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje vedené u KS Ostrava pod spisovou značkou [redacted] a vyjádření Krajského úřadu Olomouckého kraje k oběma označeným žalobám, byla-li již podána.

Rozhodnutím č. j. KUOK 11344/2018 ze dne 24. 1. 2018 povinný subjekt žádost [redacted] odmítl. Toto rozhodnutí bylo rozhodnutím nadřízeného správního orgánu, Ministerstva spravedlnosti č. j. MSP-135/2018-OSV-OSV/5 ze dne 7. 9. 2018 zrušeno a věc byla povinnému subjektu vrácena k novému projednání s tím, že vyřízení žádosti musí

předcházet důsledné provedení testu proporcionality.

Ve smyslu ustanovení § 14 odst. 5 písm. d) zákona o svobodném přístupu k informacím poskytne povinný subjekt informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti. Ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím pokud povinný subjekt žádosti nevyhoví, vydá v téže lhůtě rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

Podle ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím povinný subjekt neposkytne informace o rozhodovací činnosti soudů, s výjimkou rozsudků.

Povinný subjekt se předně zabýval otázkou, zda byly žadatelem požadované informace informacemi o rozhodovací činnosti soudu, tedy zda pro svůj charakter podléhaly režimu posledně citovaného ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, které poskytnutí takových informací vylučuje. Při určení, co se rozumí informacemi o rozhodovací činnosti soudů ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, vycházel povinný subjekt z komentáře JUDr. Adama Furka, Mgr. Lukáše Rothanzla a Mgr. et Mgr. Tomáše Jirovce k zákonu o svobodném přístupu k informacím, dle něž *jde o informace související s vlastním rozhodováním soudů a postupem soudů a jejich úkony směřujícími ke zjištění skutkového stavu věci, úkony účastníků učiněnými vůči soudu a ostatním účastníkům řízení (...).* S přihlédnutím k výše zmiňované judikatuře bude nicméně dle názoru autorů komentáře ve všech případech – tedy nikoli pouze ve vztahu k nepravomocným rozsudkům – nezbytné pečlivě zvažovat, zda by odepření té které informace nebylo v rozporu s ústavním rozměrem práva na informace a nepředstavovalo tím nepřipustně extenzivní interpretaci komentovaného ustanovení. Stále je totiž třeba mít na paměti, že „při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena.“ (čl. 4 odst. 4 LPS). Komentované ustanovení nepochybně představuje zákonem předpokládané omezení práva na informace, a je proto třeba interpretovat je v konkrétních případech ústavně konformním způsobem. Podle judikatury platí, že „za rozhodovací činnost ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) Svlňf lze zcela jistě považovat postup soudů v řízení a jejich úkony směřující ke zjištění skutkového stavu věci a k jeho právnímu posouzení...“ (rozsudek KS v Brně č. j. 30 A 66/2011-59). (FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, JIROVEC, Tomáš. Zákon o svobodném přístupu k informacím. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016, ISBN 978-80-7400-273-1.)

Žadatel požadoval poskytnutí žaloby žalobce ■■■■■ žaloby žalobce ■■■■■ a vyjádření žalovaného Krajského úřadu Olomouckého kraje k oběma žalobám. Ve všech čtyřech případech se jednalo o úkony účastníků učiněné vůči soudu, tedy o informace o rozhodovací činnosti soudů ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím, jejichž poskytnutí lze omezit.

Následně se povinný subjekt pečlivě zabýval požadavkem vyjádřeným v uvedeném komentáři, tedy požadavkem na posouzení otázky, zda by odepření požadovaných informací nebylo v rozporu s ústavním rozměrem práva na informace a nepředstavovalo tím nepřipustně extenzivní interpretaci komentovaného ustanovení. Dospěl k závěru, že i z tohoto pohledu bylo namístě poskytnutí požadovaných informací odepřít. Před použitím zákonné výluky z povinnosti poskytovat informace uvedené v ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím provedl povinný subjekt test proporcionality.

Povinný subjekt zvážil nejdříve kritérium vhodnosti, tedy zda institut omezující základní právo umožňuje dosáhnout stanoveného cíle. Získání požadovaných informací (dvě správní žaloby a vyjádření žalovaného k jejich obsahu) by pro žadatele představovalo bezprostřední seznámení se s obranou žalobců proti rozhodnutí správního

orgánu, s jejich věcnými argumenty, právními názory i procesní taktikou, stejně tak jako s postojem správního orgánu, který vydal žalovaná rozhodnutí k podaným žalobám. Nelze však říci, že by požadované informace posloužily naplnění účelu práva na informace, jímž je primárně veřejná kontrola výkonu státní moci. Ve vztahu k požadovaným správním žalobám nelze o kontrole výkonu státní moci vůbec hovořit, když požadované správní žaloby jsou úkony fyzických osob. Pokud jde o právní názory správního orgánu a jeho právní závěry přijaté v obou žalovaných věcech, s těmito byl žadatel ke dni podání žádosti dobře seznámen, jelikož v průběhu správních řízení o přestupku mu byly na jeho žádost poskytnuty všechny jím požadované, ve věci podstatné úkony žalovaného, nyní povinného subjektu (ostatně stejně tak jako všechny jím požadované, ve věci podstatné úkony žalobců). Povinný subjekt se proto domnívá, že žadateli doposud poskytnuté informace byly a prozatím jsou pro účely veřejné kontroly výkonu jeho moci vyčerpávající a že neposkytnutím vyjádření povinného subjektu k požadovaným správním žalobám nebude jeho právo na kontrolu výkonu moci povinným subjektem nijak umenšeno. V neposlední řadě povinný subjekt uvádí, že žadateli není právo na kontrolu výkonu státní moci v daném případě provždy odíráno, jen je do doby, než bude v příslušných soudních řízeních o správních žalobách rozhodnuto, omezeno. (Tento názor přijatý povinným subjektem je rovněž v souladu s právním názorem uvedeným v rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 10 Ca 144/2005-37 ze dne 23. 2. 2007 zmiňovaném odvolacím orgánem, že *Omezení práva na informace o rozhodovací činnosti soudů tak není v principu založeno na odmítnutí přístupu veřejnosti k jakýmkoliv informacím o rozhodovací činnosti soudu, ale je limitováno požadavkem nezasahovat do vlastní rozhodovací činnosti soudu v průběhu procesu, a to v zájmu objektivit a nestrannosti posouzení každé věci, a dále je limitováno nezbytnými opatřeními pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti, resp. nezbytnými opatřeními v zájmu národní bezpečnosti, územní celistvosti nebo veřejné bezpečnosti, předcházení nepokojům a zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky, ochrany pověsti nebo práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací.*)

Dále povinný subjekt zvážil kritérium potřeby, tedy zda nelze stanoveného cíle dosáhnout jinými opatřeními, která nezasahují do základních práv a svobod. Z dále uvedených důvodů dospěl k závěru, že kritérium potřeby naplněno nebylo. Právní řád v daném případě nenabízí žádný jiný institut než žádost dle zákona o svobodném přístupu k informacím (odhlédneme-li od institutu nahlížení do spisu, které by žadateli mohlo být umožněno pouze za splnění zákonných podmínek), avšak primárně se k poskytnutí požadovaných informací jeví být vhodným Krajský soud v Ostravě, neboť řízení ve věcech požadovaných správních žalob je v jeho působnosti, a má tudíž všechny požadované informace k dispozici. K působnosti povinného subjektu se požadované informace vztahují pouze okrajově z titulu účastenství povinného subjektu v řízeních o požadovaných správních žalobách, přičemž samotné účastenství povinného subjektu v řízeních o správních žalobách proti jeho rozhodnutím za výkon působnosti krajského úřadu považovat nelze. Lze se rovněž domnívat, že touto cestou se žadatel snaží snadněji domoci informací (správních žalob), jež vznikly bez použití veřejných prostředků a byly orgánu veřejné moci (soudu) předány osobami, jímž takovouto povinnost zákon neukládá. Této vlastnosti požadovaných správních žalob si žadatel byl vědom a záměrně ji ignoroval, což povinný subjekt dovodil z faktu, že naopak ve vztahu k požadovaným vyjádřením povinného subjektu ke správním žalobám žadatel tím, že tato vyjádření byla vytvořena za použití veřejných prostředků, argumentoval. Skutečnost, že žadatel jako zdroj informací ze soudního řízení zvolil krajský úřad, považuje povinný subjekt za účelový krok žadatele. Nicméně tím, že žadatel namísto Krajského soudu v Ostravě požádal o informaci právě krajský úřad (tj. nyní povinný subjekt), byl tento povinen se žádostí s ohledem na určitou vazbu na výkon své působnosti věcně zabývat. V této souvislosti povinný subjekt pro

úplnost dodává, že posoudil charakter části požadovaných informací (správních žalob) i z hlediska zákonné výluky zakotvené v ustanovení § 11 odst. 2 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím, podle něž *povinný subjekt informací neposkytne, pokud jde o informaci vzniklou bez použití veřejných prostředků, která byla předána osobou, již takovouto povinnost zákon neukládá, pokud nesdělila, že s poskytnutím informace souhlasí*, přičemž dospěl k závěru, že tyto informace (správní žaloby) mu byly předány zprostředkovaně soudem, nikoli žalobci samotnými, pročež neshledal podmínky pro případnou aplikaci zákonné výluky zakotvené v právě citovaném ustanovení zákona o svobodném přístupu k informacím za bezezbytku naplněné a dále se proto aplikací této zákonné výluky nezabýval.

V rámci třetího kroku zkoumal povinný subjekt kritérium závažnosti, přičemž posuzoval, zda v tomto případě nepřevažuje právo na informace nad právem na soudní ochranu a spravedlivý proces. Dospěl při tom k závěru, že je zcela důvodné upřednostnit zájem na ochraně práva na soudní ochranu a spravedlivý proces před právem žadatele na informace. Zohlednil totiž specifické okolnosti případu, spočívající jednak v osobě žadatele, v osobách žalobců i v povaze soudních řízení, kterých se požadované informace týkají. Žadatel se jako občan, [redacted] a [redacted] relativně dlouhodobě [redacted] [redacted] zabývá děním na [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] přičemž jako nástroj k získávání informací používá mj. zákon o svobodném přístupu k informacím. Povinnému subjektu je rovněž známo, že některé žadateli poskytnuté informace byly žadatelem zveřejněny na sociální síti Facebook. Pokud jde o informace o přestupkových věcech, jichž se týká i předmět nyní vyřizované žádosti, tak například dne 16. 6. 2016 byla na profilu [redacted] zveřejněna oznámení o zahájení řízení o přestupku [redacted] [redacted] přestupku [redacted] [redacted] (a přestupku třetí obviněné) spojená s předvoláním osob obviněných k ústnímu jednání, doplněná příspěvkem žadatele [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] Škoda, že tato jednání nebudou veřejná, bylo by super být u toho, jak je nějaká úřednice bude oslovovat „pane obviněný“, „paní obviněná“. Kdo by chtěl celý spis, napište do zpráv. Žadatel tedy poskytnuté informace nejen zveřejňuje, nýbrž i opatřuje hodnotícími komentáři, svými názory a postoji k nim. Povinný subjekt činnost žadatele v její podstatě respektuje. Domnívá se však, že jsou-li takto zveřejňovány a komentovány informace z probíhajících sankčních řízení založených na zásadě presumpce neviny, pak taková činnost funkci veřejné kontroly výkonu veřejné moci neplní, naopak výkon smysluplné kontroly výkonu veřejné moci deformuje, když se jejím prostřednictvím do veřejného prostoru dostávají informace předčasné, právně nezávazné a nikoli neměnné (jejich obsah se může v čase měnit). Povinný subjekt takovou deformaci považuje za nežádoucí a má za to, že je namíste požadované informace neposkytnout do doby vydání rozhodnutí soudu v dotčených žalovaných věcech, resp. za to, že poskytnutí požadovaných informací by ovlivnilo či mohlo ovlivnit nezávislé projednání věci před soudem. Nelze vyloučit, že veřejné mínění formované případným zveřejněním požadovaných informací ve veřejném prostoru ovlivní postup žalobců v soudním řízení, což by se mohlo projevit např. i zpětvzetím žalob. Zkrátka povinný subjekt má za to, že i žalobci mají právo na soudní proces nezatížený tlaky veřejnosti a tlaky [redacted] sympatizantů či oponentů, tím spíše, když se v žalovaných věcech jedná o přešudek, tedy protiprávní jednání charakteristické malou závažností a nízkým stupněm škodlivosti pro společnost, nikoli o závažnou trestnou činnost, kde by zájem na poskytnutí informace mohl být intenzivnější. Pokud jde o případný dopad poskytnutí požadovaných informací na nestrannost, objektivitu a nezávislost soudního řízení z pohledu rozhodovacího subjektu – soudu, pak s jeho hodnocením se povinný subjekt nemohl zodpovědně vypořádat. Jelikož v každé věci jetřeba zohlednit všechny okolnosti případu, poukazuje povinný subjekt na nadřízeným správním orgánem uváděný nálezn Ústavního soudu ze dne 30. 3. 2010 sp. zn.

Pl. ÚS 2/10, podle nějž *veřejná diskuse o věci řešené soudem bez dalšího (tj. automaticky) nemusí zasahovat do nezávislosti či nestrannosti soudní moci*, a uzavírá, že negativní dopad poskytnutí požadovaných informací na dotčená soudní řízení nelze vyloučit. Věcné vypořádání se s touto otázkou by příslušelo spíše Krajskému soudu v Ostravě, který vede obě dotčená řízení, nikoli povinnému subjektu; o toto vypořádání se žadatel sám připravil, když o informace ze soudního řízení požádal správní orgán.

Povinný subjekt tedy test proporcionality vyhodnotil tak, že je namístě upřednostnit právo žalobců na soudní ochranu před právem žadatele na informace. Pro úplnost povinný subjekt doplňuje, že se ztotožňuje s názorem, že osoby žalobců, jichž se informace týkají, musí coby [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] V daném případě však povinný subjekt nepoměřoval právo na informace a právo na ochranu soukromí, nýbrž právo na informace a právo na soudní ochranu. Jelikož upřednostnil právo na soudní ochranu, neměl důvod zabývat se ještě požadavkem na ochranu práva na soukromí, jelikož ke střetu práva na informace a práva na ochranu soukromí nedošlo.

Povinný subjekt má za to, že se řádně vypořádal jak s testem proporcionality, který může mít dle nálezů Ústavního soudu č. j. IV. ÚS 3208/16 ze dne 21. 3. 2017 volnější podobu jednoduché přezkoumatelné úvahy (konkrétně Ústavní soud v nálezu konstatoval, že *ze strany správních orgánů postačí elementární a bezformální úvaha, splňující pouze požadavky srozumitelnosti a přezkoumatelnosti*), tak současně s ustanovením § 12 zákona o svobodném přístupu k informacím zakotvujícím princip minimalizace a selekce.

K judikatuře předestřené nadřízeným správním orgánem v jeho rozhodnutí povinný subjekt konstatuje, že jsou nyní vyřizované věci ve svých podstatách nepřiléhavé, neboť mají zcela odlišný skutkový základ. Předmětem rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 10 Ca 144/2005-37 ze dne 23. 2. 2007 bylo rozhodnutí, jímž byla odmítnuta žádost o poskytnutí spisových značek a kopií všech soudních rozhodnutí, kterými bylo rozhodnuto ve věci správních žalob podaných v souvislosti se zákonem o svobodném přístupu k informacím. Předmětem nálezů ústavního soudu č. j. Pl. ÚS 2/10 ze dne 30. 3. 2010 je řešení otázky zrušení slova **pravomocných** v ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím ve znění účinném do 28. 4. 2010 (lapidárně řečeno šlo tedy o poskytování nepravomocných rozsudků). V obou případech šlo tedy o posouzení aplikace výjimky ze zákonné výluky (množina rozsudků × rozsudek v konkrétní věci, nepravomocný rozsudek × pravomocný rozsudek), žádný z těchto soudních aktů neřešil otázku poskytnutí informace z probíhajícího soudního řízení, tedy informaci předcházející rozhodnutí ve věci samé.

Závěrem povinný subjekt doplňuje, že v předchozím případě (sp. zn. KÚOK/78321/2017/OMPSC-P/450), kdy byly žadateli požadované informace v podobě správních žalob jmenovaných poskytnuty, panovala procesní situace zcela odlišná od té nynější. Povinný subjekt tehdy rozhodoval v situaci, kdy bylo nepochybné, že žaloby nebudou soudem věcně projednány, neboť správní rozhodnutí, proti nimž žaloby směřovaly, byla pravomocně zrušena. Věcný obsah žalob neměl (a ani mít nemohl) na způsob rozhodnutí soudu vliv. V takové procesní situaci by podřazení požadované informace mezi informace o rozhodovací činnosti soudů ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím bylo výsledkem nepřipustného extenzivního výkladu tohoto právního ustanovení. Na rozdíl od předchozího případu však v tomto případě důvodně lze předpokládat, že soud bude předmětné žaloby věcně projednávat, a požadované informace (správní žaloby žalobců a vyjádření žalobce k jejich obsahu) budou tudíž nezbytnými podklady pro jeho rozhodovací činnost. Proto povinný subjekt usoudil, že žadatelem požadované informace měly charakter informací o rozhodovací činnosti soudu ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) zákona o

svobodném přístupu k informacím, a jako takové je proto po provedení testu proporcionality neposkytl.

Ze všech uvedených důvodů povinný subjekt rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí povinného subjektu se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení k Ministerstvu spravedlnosti ČR podáním učiněným u Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru majetkového, právního a správních činností.

JUDr. Hana Neumannová, Ph.D.
vedoucí oddělení právního
Odboru majetkového, právního
a správních činností

Obdrží:

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]